

پنجابی نعتوں کا مجموعہ

ظاہر و باطن

۱۲.۲۹

تصنیف اظہار:

مفسر قرآن فاضل الرسول

حضرت علامہ رضا رحمہ اللہ

پشتی کتب خانہ فیصل آباد

عشقِ رسول میں ڈوبی ہوئی کیفیت اور
پنجابی نعتوں کا مجموعہ

ظلالِ نبوی

تصنیف لطیف:

مفسر قرآن فناء فی الرسول حضرت علامہ صائم حبیبی رحمۃ اللہ علیہ

چشتی کتب خانہ

ارشد مارکیٹ - جھنگ بازار - فیصل آباد فون ۶۴۶۷۵۶

جملہ حقوق بحق ناشر محفوظ ہیں

85033	نام کتاب	طائے الیمن
	موضوع	پنجابی نعتیہ کلام
	شاعر	علامہ صائم چشتی
	پہلی بار	مارچ 2004ء
	تعداد	ایک ہزار
	کتابت	محمد لطیف ساجد
	طابع	محمد شفیق مجاہد
	قیمت	100 روپے

ملنے کے پتے

مکتبہ نوریہ رضویہ

گلبرگ اے فیصل آباد فون: 626046

نوریہ رضویہ پبلیکیشنز

11 گنج بخش روڈ لاہور فون: 7313885

اِنتِساب

حضرت پیرا کے نام

صالحہ حیات

تذکرہ فقیدت

حضور دے گھر والیاں دی
خدمت و بیچ

صائم چشتی

صَلُّوا عَلَيَّ بِمَا تَرَاهُمْ

بلا ونا یاربے ویہڑے دُرود پڑھیا کر
 مُکاوٹے نیت دے چھڑے دُرود پڑھیا کر
 خُدا دی سُنّت اے پڑھنا دُرود سوہنئے تے
 خُدا دے ہونا بے نیڑے دُرود پڑھیا کر
 کھلو گئے نے بے کم کار تیرے دُنیا دے
 پڑھن گے آپ ای ریڑھے دُرود پڑھیا کر
 دُرود و نعت دی محفل سہ جی رہو بے جتنے
 سدا اوہ وسدے نے کھیڑے دُرود پڑھیا کر
 دُرود پاک دے پڑھیاں سلامتی بل دی
 جے دشمن آن کے چھڑے دُرود پڑھیا کر

مُرسولِ پاکِ حق دی رحمت اُنہاں تے ورہدی اے

دُرود پڑھدے نے جیہڑے دُرود پڑھیا کر

دُرود پڑھن تھیں صائم ثباتِ بِلدا اے

جے لگدے رہندے اُکھیرے دُرود پڑھیا کر

صَلَوَاتُ عَلَیْهِم

مُحَمَّدٍ مُصْطَفَاآءُ بِهَارِآءِی بِهَارِآءِی تے
مہکھ اٹھنے پھل سارے دے سارے شاخاراں تے

نوشی دے نال ڈاچی رقص کردی سی حلیمہ دی
جدوں سرکارِ دو عالم نے تھہر رکھیا مہاراں تے

بنے فرروس صدقہ مصطفیٰ دے ریت دے پتے
تے جنت سی اتر آئی عرب دے ریگزاراں تے

مرے آمانے آکے کال کٹ دتے زمانے دے
ردا رحمت دی دتی مصطفیٰ نے دلکاراں تے

سی لنگھدی جاوندی جتھوں سواری میرے آما دی
فرشتے کر رہے سجدے سی اوہناں ریگزاراں تے

میرے محبوب دے میلادِ دی صائمِ خوشی اندر
 خدا نے فضلِ آجِ فسافاناں میں بیکسراں تے

کسے تائیں دولت تے زرِ مل گیا
 کسے نوں محمّد دا گھرِ مل گیا
 مگر صائم اوہو ای چنگا رہیا
 جہنویا کسلی والے دا درِ مل گیا

۹
صَلَوَاتُ عَلَیْهِمُ

رَبِیعِ الْأَوَّلِ دِی بَارِئِ اِسْتِیْنِ اِیْمِ اَیْمِ اَیْمِ
مَنْکِتِیُو دِلِ اِیْمِ اِیْمِ اِیْمِ اِیْمِ
قَافِلَہِ بِنِ کَی طَیْبِہِ دِکْوَلِ اِیْمِ اِیْمِ
اِیْمِ دِی رَلِ کَی عَزِیْزِہِ دِکْوَلِ اِیْمِ اِیْمِ

اَیْمِ اِیْمِ اِیْمِ اِیْمِ اِیْمِ اِیْمِ اِیْمِ اِیْمِ
نَالِ خُوشِیَاں دِی دَامِنِ نُوں نِگِنِ دِی دِی
کَمَلِی وَ اِیْمِ اِیْمِ اِیْمِ اِیْمِ اِیْمِ اِیْمِ
رَبِّ دِی کُو لُوں دِی مُصْطَفِی اِیْمِ اِیْمِ

نَالِ کُوئی دِی اِیْمِ اِیْمِ اِیْمِ اِیْمِ اِیْمِ اِیْمِ
مَرِضِ کُوئی مَرِیضِیَاں نُوں اِیْمِ اِیْمِ اِیْمِ اِیْمِ

کھلی والے دے کولوں دوامنگ لوؤ
 رتِ عالم دے کولوں شفا منگ لوؤ

اُج اے سوہنے محمد دے آون داردن
 اُج اے خوشیاں تے خوشیاں مناون داردن

جووی لیناں اے اللہ دے دربار چوں
 کھلی والے توں ہو کے فدائنگ لوؤ

واسطہ پاکے سوہنے دے ہر یار دا
 واسطہ پاکے سب آل اٹھار دا
 پہنچ جاوے مدینے جواک پل دے ورتج

ایسی درداں چ ڈٹی صدائنگ لوؤ
 منگ لوؤ صدقے اُج شاہ لولاک دے

منگ لوؤ صدقے اُج آمیزپاک دے
 رب توں صائم قبر دے ہنیرے دیو تچ

کھلی والے دے رُخ دی ضیاء منگ لوؤ

صَلَاةٌ عَلَيَّ مِنْكُمْ

سوہنا سوہنا پیرِ دینِ این

ہندا ہندا پیرِ دینِ این

آج نبیاں دا پیر سی آیا

دھپیا دھپیا پیرِ دینِ این

ٹھنڈا دلان نوں پیندی جاوے

ٹھنڈا ٹھنڈا پیرِ دینِ این

اس دن وچ محبوب سی آیا

سب توں چنگا پیرِ دینِ این

جو منگو کے مل جاوے گا

فیض خنزاں پیرِ دینِ این

کیوں نہیں خیر خداتوں منگدا

اَج تے بھلیا پیر دا دن ایں

صائم اپنی موت دا دن وی

رَب توں منگیا پیر دا دن ایں

صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ

مَدَنی سب نبیاں دا پیر، مَدَنی سب نبیاں دا پیر
 مَدَنی آقا دے ہتھماں وِچ دو جگ دی تقدیر
 مَدَنی سب نبیاں دا پیر

وَجْهَ الْكَوْكَبِ پاكِ نَبِيِّ دَا سُوْرَجِ نُوْنِ شَرْمَاوِے
 پاكِ نَبِيِّ دے ہتھماں وِچ اپنا ہتھ فرماوے
 گل اوہدی نوں اپنی گل اے کھنڈارتِ تقدیر
 مَدَنی سب نبیاں دا پیر

اقصی وِچ جد قدم مبارکِ پاكِ نَبِيِّ دے دھریا
 سارے نبیاں گل رسولاں مُجرا اوہدا بھریا
 ہر اکِ نَبِيِّ دے ہو گیا اوہدیاں زلفاں وِچ اَسیر

مدنی سب نبیاں دا پیر

روزِ یثاق دے پاک خدانے رُوحاں نوں بلوایا

نبی بنانا سی جہناں نوں اوہناں نوں فرمایا

بنناں نبی تے پارِ مرے دی کرنی بے توقیر

مدنی سب نبیاں دا پیر

جو جو اکت نبی نوں رب نے دتا سی سرمایا !

کٹھا کر کے سارا اپنے یار دی جھولی پایا ! !

بلکہ اس توں ودھ سی دتی جنت دی حباگیر

مدنی سب نبیاں دا پیر

صائم پاک نبی دا بولہا گھٹا رہوے ہمیش

لیندے او تھوں رزق نے آکے پنچھی تے درویش

او تھے سب دی جھولی بھردی، بھردی بے تاخیر

مدنی سب نبیاں دا پیر

مدنی سب نبیاں دا پیر

صَلَوَاتُ عَلَیْهِمُ

مرے محبوب آئے رحمتاں بلسار ہو گئیاں
غماں دے نحر چوں آج پیریاں سب پار ہو گئیاں

جٹھے اجڑ چراند اسی میرا آقا حلیم دے
اوہ جنگلی بیریاں اوہ جھاڑیاں گلزار ہو گئیاں

اوہ تھاواں جٹھے تپدی ریت سی تے ٹرو پتھر سی
مرے آمادی برکت نال جنت زار ہو گئیاں

بے تمھاں تلوار دی شاخاں مرے آمانے دچھڑیاں
اوہ شاخاں چمکیاں تے صورتِ تلوار ہو گئیاں

ہنیرے وچ پھڑا دتیاں بے چھڑیاں میرے آمانے
اوہ بنیاں مشعلاں تے سطلعُ انوار ہو گئیاں !

جہناں چیزاں نوں ہتھ لگے مرنے محبوب ہوئے

اوہ بن گئیاں تبرک لائق دیدار ہو گئیاں

جو ڈر کے آپ توں صائم گھراں نوں چھڑ کے چلیاں کسی

اوہ مایاں آپ توں قربان دیہندے ساہ ہو گئیاں

صَلَوَاتُ عَلَیْهِمُ

مُحَمَّدِ رَسُولِ خُدا آگئے نے

رسولاں دے دل دی دعا آگئے نے

ستارے فلک اتوں جھک جھک زمیں وں

نبی اتوں ہوؤن فدا آگئے نے

صدا دتی ملکاں نے تڑکے دے ویلے

مبارک! نبی مصطفیٰ آگئے نے

سی کعبے تے جبریلؑ نے جھنڈا لایا

زمانے دے حاجت روا آگئے نے

بھری آمنت دی سی جھولی خدا نے

ملک کر دے اوہدی ثنا آگئے نے

جہناں بدلے دنیا سی رب نے بنائی
 اوہ دنیا تے خیر الوری آگئے نے

حلمہ دی کئی نوں رب بھاگ لائے
 بہدے گھر شر دوسرا آگئے نے

کوئی رہنی مشکل نہیں صائم کسے دی
 جہاناں دے مشکل گشا آگئے نے

صَلَوَاتُ عَلَیْهِمُ

میلاد ہے آج شکرگاراں دا
 سب درداں مارے ہس پٹنے
 آج دائی پاک حلیم دے
 اُجڑے ہوئے ڈھارے وٹ پٹنے

لاکھ وار مبارک سب آکھو
 آج آمین پاک منترہ نوں
 آج بدل رب دی رحمت دے
 آجہدے دوارے وٹ پٹنے

۲۰
گھر آمنت پاک و اسجیائے
جہدے ناں و القارا و جیائے
انوار خدائے جس اُتے
سارے دے سارے وں پئے نے

اُج آگیا نور مین اللہ اے
ہر پاسے نور تجلی اے
اُج لکدا نور دے بدلاں چوں
انوار دے تارے وں پئے نے

اُج آگیا حاسی ماٹیاں وا
اُج آگیا شاہ سلطاناں وا
سب کلیاں جھکیاں وں پیّاں
سب محل منارے وں پئے نے
جو یار دی بزم سجانڈے نے، اک بک سارے ہو جانڈے نے
محبوب دی برکت تھیں صائم سب ہو لے بھارے وں پئے نے

صَلُّوا عَلَيَّ بِمَا نَزَلْتُ فِيهِ

مَدَنی سَب نوراں دا نور، مَدَنی سَب نوراں دا نور

مورج چن ستاریاں اندر اوہدا نور ظہور !

سَب توں اول نور نبی دا اللہ پاک بنایا

اپنا عکس مکمل کر کے رحمت نال سجایا

ناں بن حالی بنے فرشتے نال جنت نال حور

مَدَنی سَب نوراں دا نور

قطب ستارے اندر چہڑے نور نے ڈیرا لایا

ایسے نور چوں گل خلقت نوں پیدار ب فرمایا

رحمت دی آغوش چ رکھیا نور سی ایہہ مستور

مَدَنی سَب نوراں دا نور

ایہو نور سی آدم دی پیشانی وچ سجایا
 ایسے نور نون سجده ہسی مکاں تون کروایا
 ایسے نور دی عظمت رب نون سی ہر تھاں منظور
 ندنی سب نوراں دا نور

ایہو نور ازل دا جس دم دھرتی اُتے آیا
 حباءِ کیم من اللہ نور اللہ نے فرمایا

صَلَوَاتُ عَلَیْهِمُ

احمد بے میم حضور نہیں

احسن تقویم حضور نہیں

اللہ دیاں سبھی نعمتاں

کروے تقسیم حضور نہیں

جس نورِ دا تھاں تھاں چاناں

اوہ نورِ قدیم حضور نہیں

سب نبی نے چاکر جیسے

اوہ نبی عظیم حضور نہیں

کوثر تے گل بہشت دے

لاشبہ تقسیم حضور نہیں

ہے عین عرب کا رت و

رت کی تقسیم حضور نہیں

صائم سب آل پاک کی

وجہ تکمیل حضور نہیں

صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ وَآلِهِ

اکھاں دی قید چوں جدا شک رہا ہندے نے
 اوہو اوقات ہی اوقات دُعا ہندے نے
 عمر ساری بیچ ادا کیتے جو سجدے ہوون
 اگے ای نظر کرم نال ادا ہندے نے
 دل تڑپدے نے تے اکھاں چوں برسدے اتھرو
 جد خدا والے مدینے توں جدا ہندے نے
 کیف اوہناں توں عطا ہندا دلاں نوں ہر دم
 درد جو جو وی مدینے چوں عطا ہندے نے
 زندگی دائمی اوہناں نوں ملے سوہنے توں
 اوہدیاں قدماں دے ورتج جیہڑے رضا ہندے نے

بخش اوہناں نوں دی دیندی اے نبی دی رحمت

بندے جو لائق تعزیر و سزا ہندے نے

جد ہوا ٹھنڈی مدینے دی اے لگدی صائم

جرم اک لمحے چہ مجرم دے ہوا ہندے نے

صَلَوَاتُ عَلَیْهِمُ

مرے سوہنے آقائے مولا دی گل اے
 جو گل اوہدی اے اوہدے اللہ دی گل اے
 حقیقت دے وِچ گل اے اوہدے کرم دی
 جدوں ہندی دانتے خواجہ دی گل اے
 حدیثِ نبی سن ادب نال بہہ کے
 ایہہ گل تاجدارِ مدینہ دی گل اے
 نظر پہنچ جاندی اے آپے مدینے
 جدوں ہندی رحمت دے دریا دی گل اے
 امامتِ جتھے سوہنے نبیاں دی گل اے
 دلاں تائیں موہ لیندی اقصیٰ دی گل اے

کوئی منگ دارولت تے کوئی ندینہ
 نظر دی تے دل دی تمنادی گل اے
 سنی نہیں کسے دی سنی بیویں صائم
 خدا پاک نے میرے آقادی گل اے

صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ وَآلِهِ

چین اکھیاں نوں ملدا مدینے دے وِچ
 کملی والا اے سوہنا مدینے دے وِچ
 جھڑا آساں دی کھیتی نوں کسراہری
 اوہدا گنبد اے ساوا مدینے دے وِچ
 مینوں آلویں دواواں نہ دیندے رہو
 مینوں آرام آوناں مدینے دے وِچ
 تک کے گدا کھجوراں نوں انج جس طرح
 کیتا خوراں اتارا مدینے دے وِچ
 ہندی واجب شفاعت نبی پاک دی
 ٹکٹ جنت دارمل دا مدینے دے وِچ

ہے گزری عمر ایہہ تاہنگاں دے اندر روئیاں میری

سد لٹو و ہن تے آقا مدینے دے وچ

چلدا شاہ مدینہ دالنگر سدا

رہندا کوئی وی نہیں بھکھا مدینے دے وچ

دھپ دی جاندی سیاہی گناہاں دی اے

مینہ کرم دالے دسا مدینے دے وچ

ایس محفل چ اکھڑاے جہدی رو رہی

اوہنوں سوہنے نے سدا مدینے دے وچ

دل دے وچ نقشہ بنتھ لے مدینے دا آج

بیلیا جے توں جانا مدینے دے وچ

جسم بے جان ایتھے ہے پھر دا پنا

دل ہے صائم دا رہندا مدینے دے وچ

صَلَاةٌ عَلَيَّ مِنْ رَبِّي

جنت دی تصویر مدینہ

دو جگ دی توقیر مدینہ

مثل مثال ناں کوئی اوردی

اپنی آپ نظیر مدینہ

ہر بستی دے من دا راجہ

ہر اک شہر دا پیر مدینہ

ذراے اوتھے بن دے تارے

انج بدلے تقدیر مدینہ

غم توں دوسے رہائی اوہنوں

کر لے جہنوں اسیر مدینہ

لاہ دیندا زنگارِ دلاں دے

روشن کرے ضمیرِ مدینہ

صائم دامن ہیٹھ لکائی

کھاں رہوے فقیرِ مدینہ

صَلَاةُ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ

دروداں دے گجرے

پروندا ہاں فخرے

سدا پھلّ نبی نون

پسچاندا ہاں شجرے

میرے شہ دے اگے

ستارے نے کجرے

نبی پاک تک نے

رسولاں دے شجرے

مدینے نون ٹوراں !

خیالاں دے بجرے

ندینے نون ٹوراں !

خیالاں دے بجرے

رعاواں دا صائم

نویں نعت اجرے

صَلَاةٌ عَلَيَّ بِرَأْسِهِ

گجرے دروداں تے سلاماں دے بناوندے
چلیئے مدینے وَلے روندے تے رُلاوندے

چھڈ دیئے قال تے مقال رہیئے حال وچ
ڈبے ہوئے چلیئے مدینے دے خیال وچ
دل نال دُکھڑے حضورِ نول سناوندے

چلیئے مدینے سارے روندے تے رُلاوندے

چھڈ کے خیال گھربارتے جہان دا
اکو چیتا رکھیئے حضور کول جان دا
گھربار بھل سارے طیبہ وچ جاوندے

چلیئے مدینے سارے روندے تے رُلاوندے

آساں کدی اوہناں دیاں رہن ناں ادھوریاں
 جہناں تائیں طیبہ وِچوں اُون منظوریاں
 طیبہ وِچوں منگیاں مُراداں لوک پاوندے
 چلیئے مدینے وَلے روندے تے رُلاوندے

رحمتاں دی طیبہ چج بہار گئی رہندی اے
 منگتیاں فقیراں دی قطار گئی رہندی اے
 رب دے حبیب سینے ساریاں نوں لاوندے
 چلیئے مدینے سارے روندے تے رُلاوندے

ملدیاں مدینے صائم نعمتاں نرالیاں !
 ٹھہاری جان سینیاں نوں روضے دیاں جالیاں
 روضے دے نظارے جانڈے اکھاں چج سماوندے
 چلیئے مدینے وَلے روندے تے رُلاوندے

صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ وَآلِهِ

بے کرنی میں توں تے قرینے دی گل کر
 محمد دے سوہنے مدینے دی گل کر
 بے اللہ توں رحمت دے لینے خزانے
 مدینے دے نوری خزانے دی گل کر
 بے لگناں میں بٹے تے آل نبی دے
 مقدس تے نوحی سفینے دی گل کر
 توں بدلے فناء دے بے لینی بقاء
 مدینے چ مرنے تے بچنے دی گل کر
 بے مشکوت دے ٹھیک اوندے نہیں معنے
 میرے کمالی والے دے سینے دی گل کر

جے لینی لے دُنیا پچ جنت دی خوشبو

مرے مصطفیٰ دے پسینے دی گل کر

جے دکھڑے مٹلے نے دنیا دے صائم

توں روضے دے گنبد نیکنے دی گل کر

صاف علیہ السلام

سجے ستیاں

طیب گتیاں !

درداں ماری !

روندی رہتیاں

مینوں کٹیا

آقا کتیاں !

راہ تیرے ورتج

ڈگیا پیئ آں

توں سوہنا میں

لکھاں جہتیاں

مکھیاں آساں

دُ بیاں و بیاں

غَم دیاں صائم

سَنّاں سہیاں

صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ

کر دا رہو سوہنے دیاں باتاں اک دن سوہنا آجاوے گا
 پٹھدا رہو ہر ویلے نعتاں، اک دن سوہنا آجاوے گا
 پھل درود سلام دے گجرے، پنجواں تے نعتاں دی ڈالی
 کٹھیاں کر لے ایہہ سوغاتاں اک دن سوہنا آجاوے گا
 سورت فجر دی فجرے اٹھ کے کریا کر ہر روز تلاوت
 مک جاوون گیاں کالیاں راتاں اک دن سوہنا آجاوے گا
 اوہدے نام دے دیوے بال کے بہہ جاویں تے ونڈ دا جاویں
 اوہدے نام دیاں خیراں، اک دن سوہنا آجاوے گا
 خون جگر دالے کے دل تے روضے دی تصویر بنالے
 ٹھپ دے کاغذ قلم دواتاں اک دن سوہنا آجاوے گا

دل سے داغِ غمبارِ چگردا، ہنجرِ باہمبھڑناں دھپ سکاے
 کریا کر حالی برساتاں اک دن سوہنا آجاوے گا
 روضے وِچ خیالِ جما کے، کر کے مہنہ مدینے وِٹے
 صائم پڑھدار ہو صلواتاں اک دن سوہنا آجاوے گا

صَلَوَاتُ عَلَیْهِمُ

مُحَسِّنَاتُ وَی

مُصْطَفَاوِی

وَلَسْبِرِی وَی

وَلَسْرِبَاوِی

نَاظِرِیَاں دَا

اَسْرَاوِی

وَالْقَمَرِیَّة

وَالضُّعَاوِی

ہَرِکَسِدِی

اِبْتِدَاوِی

ساریاں دی

انتہاوی

صائم اللہ دا

پتہ وی

صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ

اوتھے عشاقِ دَا سِر جھکداتے خم ہندا اے
 پختے سرکارِ مدینہ دَا قَدَم ہندا اے
 نَخُون ڈھلدا جو شہیداں دَا دَھرتی آتے
 ایہہ تے افسانہِ محبت دَا رَقَم ہندا اے
 جو فدا ہندا اے سرکارِ دے قداں آتوں
 اوس دانا سِر لُوح و قَلَم ہندا اے
 سارے عالم چ اُہدی مثل نہیں بلدی کدھرے
 جتاں آتا دے مدینے چ کرم ہندا اے
 درو مہجورِ مدینہ دَا مدینے جا کے
 ہور و دھ جاندا اے دو گھڑیاں جے کم ہندا اے

ساہ کوئی آچا لیا جاوے مدینے اندر
 جان و تہج جان تے ناں دم چ ہی دم ہندائے
 کس طراں آوے خوشی طیبہ چ جا کے صائم
 ہر گھڑی جد کہ و تھڑ حبان دا غم ہندائے

صَلَوَاتُ عَلَیْهِم

کرم کرناں

شہدہ خوباں

دکھا طیبہ

دیاں گلایاں

مرے غم وا

بنیں درماں

مدینے وا

کریں سماں

کدی بولے

میرا ناواں

تیرے دوتے

شہا آواں

ہے صائم تے

تیرا احساں

صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ

میری کشتی نوں ڈن توں بچا دے یا رسول اللہ
 طفیلِ غوثِ اعظم پار لا دے یا رسول اللہ
 تیرے سوہنے مدینے دی سدا جو خیر منگدے
 مدینہ پاک اوہناں نوں دکھا دے یا رسول اللہ
 مسلس وگڑ دی جاندی میری تقدیر مٹھے دی
 خدا دے واسطے ایہنوں بنا دے یا رسول اللہ
 میں بھٹلا ہاں تے بھل دا جا رہیاں ہر موڑ دے توں
 مدینے پاک دے رستے تے پا دے یا رسول اللہ
 مہیں تیرے نام دا ہوکاناں کیوں تھیں تھیں جاویندا
 سدا اگڑے تیرے در دے نہ کھاہے یا رسول اللہ

دنوں دن جاوندی دودھ دی اے میرانی پریشانی

پریشانی دے ویلے ہن مُکا دے یا رسول اللہ

سگِ دربارِ طیبہ دی لگا کے مہرِ صائم نے

ازل توں ہن گل پائے قلادے یا رسول اللہ

صَلُّوا عَلَيَّ بِرَأْسِي

کرم کربے بہرتے بے نواتے یا رسول اللہ

بلو و پچ خواب دے راتے براتے یا رسول اللہ

زمانہ تولیا تے جاچیا تے پرکھیا سارا

رہواں اس نال ہن کیہڑے میں نلتے یا رسول اللہ

برے حالات کہندے نے کہ چیخاں مار کے رواں

مگر راضی ہاں میں تیری رضاتے یا رسول اللہ

گئے لگدے نوں زخماں دے اتے زخم نے اپنے

نہیں جانڈے داغ وی ہن تے پچھاتے یا رسول اللہ

برے سب زخم اک پل وچ ہوا ہو جانے سی سائے

نیس چلد ازور طیبہ دی ہوا تے یا رسول اللہ

بڑے چہرہ دی تمنائے کے بیٹھا ہاں دل اندر

میں سر رکھاں تیرے قدماں دی جاتے یا رسول اللہ

سوا تیرے بچا سکا ناں کوئی ہور صائم نوں

ایہہ سارے ڈوب بیٹھا وہیاں کھاتے یا رسول اللہ

صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ وَآلِهِ

سارے دکھاں دی تے درواں دی دوا بلدی اے
میرے محبوب دے درأتوں شفا بلدی اے

یاد خالق دی ملے یاد محمد و چوں !
یاد سرکار چوں ای یاد خدا بلدی اے

آنہیں سکدے کدی کول ہنیرے اُس دے
جس نوں محبوب دے روضے دی ضیا بلدی اے

بھڑی مخصوص اے جنت دی فضا تک کیتی
ٹھنڈی اس نالوں مدینے سچ ہوا بلدی اے

کوئی دیوے تے صدا بھاویں نہ دیوے او تھے
اوہدی رحمت تے گداواں نوں سدا بلدی اے

اوسنوں بل جاندی یقیناً اے رضا اللہ دی

جہنوں محبوب محمد دی رضا بلدی اے

اُج وی اوندی اے مہک زلفِ نبی دی صائم

اُج وی انوار دی طیبہ توں گھٹا بلدی اے

صَلَاةٌ عَلَيَّ مِنْهَا

میرے آقا کسلی وَالطُّرِيَا اَج كرم دامينه برسنا جانا
 ترے پاک ميلاد دا واسطه اى، مری اجڑی جھوک وسا جانا
 نساں ونڈيا پياريتياں نوں، گل ليا آساں ائيمساں نوس
 نساں تاريا جویں حلیمہ نوں، انج سانوں پار لگا جانا !
 تینوں واسطه آمنہ مائی دا، جھڑی مان ہتے گل خدائی دا
 پا قدم مبارک دو گھڑیاں، میرے گھر وچ چانن لا جانا
 رکھ لا ج لویں اَج لچپالا، مرے ورہے ہویاں، نجواں دا
 تری بنم سجالے کے بہ گئے آں، ساڈے ول اَج جھاتی پا جانا
 اَج روشن ہوگئیاں گلیاں نے نجواں، وچ خوشیاں رلیاں نے
 انج لگدا محفل وچ صائم محبوب مرے نے آ جانا

صَلَاةٌ عَلَيَّ بِرَبِّهَا

تَضْمِيخٌ

میں صدقے نام محمد سے جس نام نوں لگدیاں دو میماں

اللہ دی رحمت خاص دیاں، دو ندیاں وگدیاں دو میماں!

اک میم مکے وچ آگئی اے اک میم مدینے وچ آئی

مومن لئی محشر دے دن وچ ضامن نے اک دیاں دو میماں

اک آمنہ اک حلیمہ وچ اک امن تے اک ایمان اندر

مرشد دو جگ دیاں دو میماں، مالک دو جگ دیاں دو میماں

اک میم زمیناں وچ آئی، اک آگئی میم آسماناں وچ

بن شمع منیر محبت دی دو جگ وچ جگدیاں دو میماں

ح، وال دی حسد دی چوٹی وی وچکار وی میماں دو صائم

جو حق دی مندری وچ چمکے، چمکاں اس نگ دیاں دو میماں

صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ وَآلِهِ

سانوں دسو ڈر کا ہدا طوفاناں دا
کھلی والا راکھا ساڈیاں جاناں دا

مخفل پاک نبی دی سدا سجاواں گے
نعرے سدا رسالت والے لاواں گے

سدا کراں گے ذکر نبی دیاں شانناں دا
کھلی والا راکھا ساڈیاں جاناں دا

آمینہ دی جد گود چہ سوہنا آیا سی
جد دھرتی تے قدم مبارک لایا سی

ہو گیا نینواں ہر سارے آسماناں دا

کھلی والا راکھا ساڈیاں جاناں دا

واہ حلیمہ تیری شان فرالی اے
 ڈھاری تیری کتنی بھاگاں والی اے
 جس وچ بیٹھا مالک گل مکاناں دا
 کھلی والا مالک ساڈیاں جاناناں دا
 چنگے رتے نے اپنے ڈتے لائے نے
 ساڈے ورگے نبی نے جھولی پائے نے
 ڈرہن کاہدا حشر دیاں میداناں دا
 کھلی والا مالک ساڈیاں جاناناں دا
 کیویں کہوواں میں پاک نبی دا بردا ہاں
 نسبت کردیاں نال اوہدے میں ڈردا ہاں
 میں منگتا اوہ شاہ سارے سلطاناں دا
 کھلی والا مالک ساڈیاں جاناناں دا

ساڈے لئی غاراں وِج آقا روندے ہے
 ہنجواں وے نال عیب اساڈے دھونڈ رہے
 مل کی پایا آساں اوہدے احساناں وا
 کھلی وَا لا مالک ساڈیاں جاناں وا

صَلَاةٌ عَلَيَّ بِرَأْسِهَا

بُجھل گئیاں نے گلاں ہو رہاں دیان
تا ہنگاں گئیاں رہن مدینے جان دیان
دل جاندا اے جو کچھ دل وچ ہندا اے
خبر اں رکھدا سوہنا ہر مہمان دیان
خیر وی پوندا نالے جنت دیندا اے
کی چھدا ایں گلاں اُس دے دان دیان
جے توں قُرب خدا دا سبناں پاوناں ایں
نعتاں پڑھدا رہو مدنی سلطان دیان
دل وچ ہووے، حُب مدینے والے دی
پہلیاں شرط ایں اہو نے ایمان دیان
مسلم نوں وی شہر مدینے سدا مولا
مَن لے عرضاں بے بس بے سامان دیان

صَلُّوا عَلَيَّ بِرَأْسِهِ

شان و عظمت دے سمندر نوں مدینہ اکھاں
 کیف و راحت دے سمندر نوں مدینہ اکھاں
 جس دیاں سپاں دے وچ موتی کرم دے سارے
 خیر و برکت دے سمندر نوں مدینہ اکھاں
 جووی آجاوے پینا اوس نوں بلدی او تھے
 اس شفاعت دے سمندر نوں مدینہ اکھاں
 غم و کی بن جان دے نئے سکین داموجیب او تھے
 دل دی فرحت دے سمندر نوں مدینہ اکھاں
 ساری کونین سماٹی اے اُہدی گود دے وچ
 اوس وسعت دے سمندر نوں مدینہ اکھاں

دولت اوتھے ہے خدا پاک دی ساری صائم
حق دی ثروت دے سمندر نوں مدینہ گھاں

بال کے رکھ یاداں دے دیوے :-

بال کے رکھ یاداں دے دیوے اک دن سوہنا آجاوے گا
اکھ نوں بھمہ کے اتھروناں پیوے اک دن سوہنا آجاوے گا
جہدی زلف معنبر اندر جگ ساراے ولیا صائم!
نین نے جس دلبر دے کھیوے اک دن سوہنا آجاوے گا

صَلَوَاتُ عَلَیْهِم

سنجھل دا جبا

تے چل دا جبا

فراق اندر

مچھدا جبا

مدینے ول

نیک دا جبا

شمع و انگوں

پگھل دا جبا

مٹا کے غم

اجل دا جبا

پتہ لکھنا

عمل داجا

جے ڈھل سکیں

تے ڈھل داجا

دلِ صائم

اہلِ داجا

صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ

ہاں بے پر یارسول اللہ

کرم کر یارسول اللہ

میرا کعب میرا قبیلہ

تیرا در یارسول اللہ

مٹاھر طیب و طاهر

تیرا گھر یارسول اللہ

تیرے درتے رہوے شالہ

میرا سر یارسول اللہ

رہویں سرتے تے پھر کاہدا

رہوے ڈر یارسول اللہ

نیری اُمید دا دامن
 دیہو بھسر یارِ رسول اللہ
 کم صائم تے ہے تیرا
 برابر یارِ رسول اللہ

صَلَوَاتُ عَلَیْهِمُ

آقَاتے مولا جگت دا

مدنی این داتا جگت دا

جگت سارا صدقے اوس توں

اوہ نور ہے سارا جگت دا

تفسیر سراج منیر دی

طیبہ و وح دیوا جگت دا

ہواو ہدے اگے جا پدا

رنگ میلا میلا جگت دا

سب اوہدے نال نے زوقاں

اس نال ہے میڈہ جگت دا

نال اوہدے کاروبارے

صائم ایہہ چل دا جگت دا

صَلَوَاتُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ

یا نبیؐ جی

آ نبیؐ جی

پار کشتی

لَا نبیؐ جی

خیر جھولی

پا نبیؐ جی

لوک لاؤن

دا نبیؐ جی

غم گیاے

کھا نبیؐ جی

گرم ہوئی

وا نہی جی

دیدالے

چا نہی جی

ڈگ پیا ہاں

چا نہی جی

کون صائم وا

دا نہی جی

صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ وَآلِهِ

کی چھدا این میرا حال ، مدینے جاوندیا
 بس لے چل اپنے نال، مدینے جاوندیا
 جھولی تیری کسلی والا نال کرم بھر دیوے
 من میرا لوئیں سوال، مدینے جاوندیا
 دھو دھو پیر پیاں گاتیرے پیر پیر دے اتے
 ناں عرض مری نوں ٹال، مدینے جاوندیا
 شہر مدینے والا تیریاں پوریاں کرے مراداں
 نالے کٹ دیوے سب کال مدینے جاوندیا!
 جے تینوں مجبوری کوئی میرا اک نذرانہ
 چندا تھرو لے جاناں، مدینے جاوندیا

ایہہ میرا نذرانہ اُدبوں کمر دٹیں پیش مدینے

ایہہ اتھرو لویں سنبھال، مدینے جاوندیا

صائم ورگے لکھاں جس دے دیکھن نوں پچھترن

جاو یکھ اوہ پاک جمال، مدینے جاوندیا

صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ وَآلِهِ

مدینے والے دے در دے اُتے دلاں دی ایسی اے تارِ بلدِی
 لڑی جو اشکاں دی بن دی جاندی اوہ بن کے رحمت دہا بلدِی
 مدینے والے دے پاک درتے، بُرے دی بن دے نے چنگے جاندے
 خزاواں جھولی بیج پاکے جاؤتے او تھوں فصلِ بہارِ بلدِی
 رسولِ رحمت دے درتوں بلدِی رسولِ رحمت دی خاص رحمت
 رسولِ پروردگار کولوں ہے راہِ پروردگار . . . بلدِی !
 مدینے والے دے پاک روضے دے صدقے طیبہ شریف اندر
 گلی اے جنتِ نگاہِ بلدِی ، ہوا اے فرحتِ نگارِ بلدِی
 دلاں بیج بھردی اے کیفِ تازہ ، نظرِ نظرِ نوں سرورِ دیوے
 صبا محمّد دے پاک روضے توں ہو کے جدہئے نثارِ بلدِی

نظر اے نینویں بھرے نے دامن اکھاں چ اتھرو تے ہمدے متھے
سی حال ایسے دے وچ گداواں دی جووی او تھے قطار بلدی
ناں اوڈا جاگیر دار کوٹی، ناناں اوڈا کوٹی رئیس . صائم
مدینے اندر زمین جہنوں قبر لٹی گٹھساں اے چار بلدی

صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ

خُدا دى تجھے مُسَدِّدِ دَرْتِ

ہے بس اللّٰهُ مُحَمَّدِے دَرْتِ

رسولاں تے مَلکاں تے نبیاں نے آکے

وچھایا مُصَلِّے مُحَمَّدِے دَرْتِ

مُحَبَّتِ، صَدَاقَتِ، شَرَفَتِ دَامِلِدَا

ہے سو دا سَوَّالِ مُحَمَّدِے دَرْتِ

کوئی یار کپڑا دى ہووے کسے دا

زہوے کَلَّا کَلَّا مُحَمَّدِے دَرْتِ

میں قُربانِ خیراتِ بِلدی اے اپنی

بھڑے سَب داپلا مُحَمَّدِے دَرْتِ

اوه حَـٰدِ اَدَبِ نُوں كَدِي نِهِيں اُنْكَهْدَا

جُو هُو حَبَانْدَا جَهْلَا مَحْمُودِي دَرْتِي

كِتِي دِي نِهِيں وَيَكْهِي اُوهُ وَيَكْهِي جُو صَاغْمِ

هِي شَانِ مَعْلِي مَحْمُودِي دَرْتِي

صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ

کرو میری وی ہن پوری تمنا یا رسول اللہ
 دکھا چھٹو غریبوں نوں وی روضہ یا رسول اللہ
 مراد دل چیریا جاندا اے تے اکھاں اشک برساون
 جدوں آجاوندا چیتے مدینہ یا رسول اللہ
 ترے دربار نوں چھٹکے کوں منگیاں کسے کوں
 ہاں جد کہ میں تیرا گولالتے بردا یا رسول اللہ
 سوانیزے تے سورج دا اسانوں خوف کاہدا اے
 بولو الحمد و ابل جاوے سائیا یا رسول اللہ
 لگاواں واہمانہ یا رسول اللہ دا میں نعرہ
 جے دیکھاں قبر وچ میں تیرا جلوہ یا رسول اللہ

برا ہاں سب توں میں پہلوں شفاعت میری کر دینا
 شفاعت دا سجاؤ گے جاں سہرا یا رسول اللہ
 مدینے پاک آون دی اجازت دے دیہو ہن تے
 ہے صائم دے بڑھاپے دا زمانہ یا رسول اللہ

صَلَوَاتُ عَلَیْهِمُ

سوہنا اے نقشہ رب دا

رب جگ دا بندہ رب دا

سب صورت سیرت رب دی

سب چہرہ مہرہ رب دا

ہر گھل اے کردار رب دی

دس دالے رستہ رب دا

بت گراں دے وچ کھلوکے

ناں لیندا اے سوہنارت دا

چھڈ جاندا پچھے عرش نوں

جدے ملے نیہارت دا

اوه ويكھے صورت نبی دی

جس تڪناں جلوہ ربّ دا

جمن بھوں اوہدے علیٰ دی

قائم ہے کعبہ ربّ دا

صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ

میرے بہم ناں روون توں مینوں ہنٹا

اشک پلکاں دے میرے سجے رہن دے

کملی والے نبی دی اے یاد آرہی

اگے نظراں دے جلوے سجے رہن دے

نسخے اپنے طبیباً ایہہ رکھ کول توں !

ایتھے تھہ تھہیلا دواواں واناں کھول توں

زخمِ دل دے امانت نے محبوب دی

پھل ایہہ زخماں دے ساکے سجے رہن دے

اے نقیب آج ناں محفل نوں چھیتی مُرکا

نعتِ خوانی دا جاری توں رکھ سلسلہ

پھیرا شاہِ مدینہ نے آج پاونا !

حالی منظر تے رستے سجے رہن دے

چھل دروداں سلاناں دکی اونڈی ہویے

اکھ دکی اکھڑو چھا چھم دَرھونڈی رہو سے

دل سچ یاداں دے دیوے بلے رہن دے

لب تے صائم دے نغمے سجے رہن دے

صَلَاةٌ عَلَيَّ وَآلِي

جہانناں ساریاں اُتے ہے رحمتِ کملی والے دی
 ہے ایسے واسطے ہر شے تے رُوتِ کملی والے دی
 مرے اللہ دی جتھوں تیک شاہی تے حکومت ہے
 ہے او تھوں تیک شاہی تے حکومتِ کملی والے دی
 محبتِ مصطفیٰ دی شرط ہے ایمان دی پہلی
 ہمیشہ رت توں منگیا کر محبتِ کملی والے دی
 خدانے اُمثاں جنیاں دی گھلیاں نے زمانے تے
 ہے سب توں افضل و اعلیٰ ایہہ اُمتِ کملی والے دی
 صحابی بن گئے ایمان دی صورتِ بیج جہناں نے
 ہے کیتی اک گھڑی پل دی زیارتِ کملی والے دی

سخی کمیڈاوی ہووے جا کے زل جاندا گداواں وچ
جدول دیہندالے دولت تے سخاوت کھلی والے دی

ہے ایہو آرزو صائم دی جناں چرووی زندہ ہاں
رہواں شام و سحر کردا میں مدحت کھلی والے دی

صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ

اللَّهُ وَيَا جَانِيَا

مانیں سلطانیوں ! !

ساڈے گھر پھیرا پائی جا

بیڑا ساڈا بنے لائی جا

اللَّهُ وَيَا جَانِيَا، کریں مہربانیاں

جھولی ساڈی بھری جاونا

دُکھ دور کری جاونا

اللَّهُ وَيَا جَانِيَا، عریبا لاثانیاں

مٹے ہوئے لیکھ جوڑ دے

غماں دے طوفان موڑ دے

اللَّهُ وَيَا جَانِيَا، اکھیاں نمائیاں

پکت گئیاں راہواں و مہنڈیاں

تھک گئیاں راہواں و مہنڈیاں

اللہ دیا جانیاں، تیریاں نشانیاں

صائم آساں سا نبھ رکھیاں

سکیاں نہیں کدی اکھیاں

اللہ دیا جانیاں، مانیں سلطانیاں!

صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ وَآلِهِ

بُرَاهَاں یَا رَسُوْلَ اللّٰہِ

تِرَہَاں یَا رَسُوْلَ اللّٰہِ

تِرے رُوخے دی جالی توں

فِدا ہاں یَا رَسُوْلَ اللّٰہِ

ہے دل برباد کمر وِٹا

گناہاں یَا رَسُوْلَ اللّٰہِ

میرے وَلے دی ہو جاوَن

نگاہاں یَا رَسُوْلَ اللّٰہِ

تِرے دَر بَارِ وَا اَنْزَلِ

گداہاں یَا رَسُوْلَ اللّٰہِ

کرم توں تے سہرا پائیں

خطا ہاں یارسول اللہ

ایہہ صائم تیریاں ویہندا

ہے راہاں یارسول اللہ

صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ وَآلِهِ

نور و رحمت داختمینہ اے مدینے والا

سائے نبیاں چوں نگینہ اے مدینے والا

جدوی طوفان سے وچ کوئی پکارے اونہوں

پار کرویندا سفینہ اے مدینے والا

کنز اسرار الہی اے نبی داسینہ

علم و حکمت دادینہ اے مدینے والا

اوہدے گھر و چوں ناں خوشبو و اں کدی وی جاون

بخش دا جس نوں پسینہ اے مدینے والا

کس طران طیبہ بیچ بہناتے وہ نے اتھرو

دسدا اکھاں نوں قسریہ اے مدینے والا

اُس تے کھل جانڈے نے امر حقیقی صائم

کھول دا جس داوی سینہ اے مدینے والا

صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ وَآلِهِ

وودھ کے شاہاں توں مدینے دا گدا ہندا اے
 ٹکٹ جنت دا مدینے چوں عطا ہندا اے
 کھلے رکھدا اے سدا بوسے مدینے وال
 فیض سکرکار دا سبحان تے سدا ہندا اے
 ڈگدے دیوانے تے مستانے جاں بیخود ہو کے
 سجدہ سکرکار دی چوکھٹ تے ادا ہندا اے
 جد نظر پیندی اے آقا دے ہرے گنبد تے
 باغ آساں تے اُمیلاں دا ہرا ہندا اے
 جو میرے آقا دی ہے زلف دا قیدی بن دا
 دین تے دنیا دے ہر غم توں رہا ہندا اے

کون کہندائے نبی پاک توں اوہے ہاں میں
 جکہ آتا نوں غلاماں واپتہ ہندائے
 دیکھ لے سوہنے نوں جے رب نوں این تگناں صائم
 اوہا دیدار ہی دیدار خدا ہندائے

صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ

گداواں یا رسول اللہ

تیرا واں یا رسول اللہ

تیرا گولا ، تیرا بروا

کہاواں یا رسول اللہ

فدا تیرے کرم اتوں

میری جباں یا رسول اللہ

سہارا زندگی داسے

تیرا ناں یا رسول اللہ

تیرا ناں میرے دکھاں دا

ہے درماں یا رسول اللہ

جدائی والے غم ہو یا

فراواں یا رسول اللہ

ناں ہو جاوے کتے صائم

نتھاواں ، یا رسول اللہ

صَلُّوا عَلَيَّ بِرَأْسِي كَافِي

نی سیو جنہاں ویکھے نے زلفاں دے چھلے
زلف ماہی دے بن گئے قیدی ہو دیوانے چھلے
جنہاں ویکھے نے زلفاں دے چھلے

جگ دے ولاں چ و لے ناں جاون جان ماہی دے ولے
جنہاں ویکھے نے زلفاں دے چھلے

ہجر تارے، درد جلا دے روون گلے گلے
جنہاں ویکھے نے زلفاں دے چھلے

ہنجواں نال ہمیشہ رکھتے بھر کے اپنے پلے
جنہاں ویکھے نے زلفاں دے چھلے

یار دے ناں دیاں نیت نمازاں چان ناں پھیر مُصلے
جنہاں ویکھے نے زلفاں دے چھلے

غم دے بزمِ رخ دے وِج رہندے نہ اتے ناں تمھلے

جنہاں دیکھے نے زلفاں دے پھلے

چھڈ کے راہ دنیا دے اوہناں راہ ماہی دے ملے

جنہاں دیکھے نے زلفاں دے پھلے

موت نون کھج نہج بِلدے صائم جد ماہی سد گھلے

جنہاں دیکھے نے زلفاں دے پھلے

صَلِّ عَلَىٰ آلِهِ

شہر مدینے جا کے بلدا چین قرار زمانے نوں
کھٹا رکھدا اے کھلی والا رحمت بھرے خزانے نوں

اپنے عملاں ول کی وہیہاں تک سوہنے دی رحمت ول
رحمت اوہدی بخش دے ہے لبھدی صرف بہانے نوں

رحمت جہدی پال رہی اے آل اولاد زمانے دی
کھٹھ درود سلام کروڑاں اُس دے پاک گھرانے نوں

جھلیا ایہہ تے کہہ دیناں این ہر تھاں نبی نہیں آسکدا
کی دستیں گا کی سمجھیں گا عرش تے اُونے جانے نوں

وِتج مدینے دے میں کچھ دن رہ کے جھڑا تکیا سی
روندریاں اکھاں لبھ دیاں آج وی او سے سمیں بہانے نوں

کی محشر سے دن توں ڈرنا خوف اے کاہدا جبرماں توں
 کسلی والا سوہنا کافی اے ساڑے بنشانے توں

صائم جو وی سیدِ مِلدا ہتھ اوہدے چم لیندا ہاں
 نالے لکھ درود چچاواں اس دے داڑے نالے توں

صَلَوَاتُ عَلَيِّهِ وَسَلَّمَ

بچھے بچھے وی اُہدا نقشہں قدم ہندا اے
 اوتھے اوتھے ای غلاماں واحرم ہندا اے
 نور ہر چیز چ مخفی اے ہرے آقا وا
 نام ہر شے تے محمد وارقم ہندا اے
 سامنے جا کے وی ہنجاواں تے ناں قابو رکھیا
 کملیا ایہو محبت دا بھرم ہندا اے
 پیر سرکار نے جد رکھیا صنم خانے وچ
 اوہدے قدام تے فداوشن و صنم ہندا اے
 زل اوہ بن جانڈے گذرگاہ رسول رحمت
 جہناں وچ سید شبیر دا غم ہندا اے

اوہو جاندا اے مدینے دی فضا اے اندر

جس تے سرکارِ مدینہ دا کرم ہندا اے

خود جو سلطانِ رسولان دے ہندا صائم

اوہدی اُمت دا ای ناں خیرِ مہم ہندا اے

صَلُّوا عَلَيَّ وَبَارِكُوا

مُحَمَّدٌ جَبِيحٌ كَوْنِي آيَا نَا اَوْنَا ! !
 نَا رَّبِّ نَا بِنَايَا نَا اَكَّة بِنَاؤْنَا
 مُحَمَّدٌ دَا اَكَّة رَسُوْلَا تَا نَبِيَا
 نُوَايَا سِي مِيْشَاق دَا رُوْرُوْهَوْنَا !
 غَرِيْبَا نُوْ عَزِيْزَا اَا دِيْنَا هَمِيْشَا
 مِرَا مَصْطَفَا وَا چِطَانِي تَا سَوْنَا !
 خُدَا نُوْ مَنَاؤْنَا نَا مُشْكَل رَهْوَا كَا
 جَا اَجَاوَا اُوْهَدَا نَبِي نُوْ مَنَاؤْنَا
 جَا دُوْبَا وَا سَفِيْنَا تَا دُوْبِنَا دَا اِيْ
 مِرَا مَصْطَفَا نُوْ اَا اَوْنَا تَرُوْنَا

جہان الین اُتے تے محشر دے دن وی

ہے سالوں تے اوسے نے ای پار لو ناں

ناں کیوں پڑھیے نعتاں نبی دیاں صائم

جہدا کھاویے اوہدا پیندا اے گاؤ ناں

صَلَاةٌ عَلَيَّ وَالسَّلَامُ

سدا مدینے نوں یاد رکھیں تے ہو رسارے مکان بھل جا
 ناں بھلیں سوہنے داپاک روضہ تے اپنا نام و نشان بھل جا
 کدی ناں آل نبی تے شہر نبی دی حرمت تے شان بھلیں
 ایہہ تیری مرضی اے ہو رسارے داسارا بھاویں جہان بھل جا
 ایہہ تیری عزت تے شان و شوکت ہے مختصر وی تے عارضی وی
 نبی دی عزت توں وار سب کجھ تے اپنی بے جان شان بھل جا
 نہ جانے اوندی گھڑی نوں دھڑکن ایہہ بندہ کس وقت دل دی ہوو
 خدا دی طاقت نوں یاد رکھیں تے اپنے سارے گمان بھل جا
 توں شان و عظمت مرے نبی ناں توں عقلاں دے نال واعظ
 توں ویکھ معراج مصطفیٰ نوں حد زمین و زمان بھل جا

ہرے محمد کریم اُتے درود پڑھنا بنائے عادت
 جنم سی دے غرور نے جواوہ سارے تھوٹھے بیان بھل جا
 جو شرک و بدعت دے تیر صائم سدا چلاؤندے نے مومناتے
 انہاں دی محفل چوں دور آجا، انہاں دے تیر و کمان بھل جا

صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ وَآلِهِ

دَرَمَلِيَا جِي آمَنہ دے لال دا، ہورناں دوار جاونا
 بُوہا البھیا جے نبی لچپال دا، ہورناں دوارے جاونا
 سوہنے نبی دا جو در، اوہورب دالے گھر
 پانی مالکاں دا بھراہ دے دوزخاں دا ڈر
 ایتھے رکھ دیویں تہر ایتھے جی، ایتھے مَر
 گلاں لمیاں ناں کر

کوئی دَر نہیوں ہور اپہدے نال دا، ہورناں دوارے جاونا
 رُک رُک رُک، ایس دَر اُتے رُک
 ایتھے دُکھ جان مک، گنہگار جان مک
 ایس بُوہے تھک تھک میر رکھ کے ناں چک

منٹی پاکے مہنتے تے بکت

ہو کے گم رہویں سبناں نوں بھال دا ہورناں دوارے جاوناں

ایتھے زندگی دی جان، ایتھے رب دی اے شان

ایتھے رحمتاں دی کان ایتھے جگت دی امان

ایتھے نور دا جہان، ایتھے ہوجا قسربان

ایتھے وار جہند جان

سنگی بن جا اولیٰ شہ تے بلا لڑ دا، ہورناں دوارے جاوناں

ایتھے مشکلاں داخل، بن جاندی ایتھے گل

ایتھے دکھ جان ٹل، ایتھے لیکھ ہون ول

ایہو بوبہا رکھیں نل، ایتھے جاویں رل رل

ماتم ایتھے نہیوں گل

سوہنا پھیرتے کسے نوں دی نہیں ٹال دا ہورناں دوارے جاونا

صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ وَآلِهِ

زاپی طیبہ دا بُرا بھاویں بھلا ہندا اے
 سب تے آقا دا کرم راکو جہیا ہندا اے
 اوندا متھے تے ندامت داپسیند جس دم
 سجدہ او دوں ای حقیقت چ ادا ہندا اے
 دیکھ دوجے تے کرم ہندا ناں کھولیں لب نوں
 او تھے جے گل وی کرے تے گلہ ہندا اے
 حشر وچ اوس نوں ہتھ لوندے فرشتے ناہیں
 جو گنہگار اہدی زیرِ ردا ہندا اے
 جو نبی پاک دے ہے عشق چ فانی ہو یا
 او ہو باقی اے تے او ہو ای بقا ہندا اے

کیویں دیوانہ محسوسہ دا سُنے گا تیری
 اوہ تے سرکار دی محفل چ گیا ہن دے
 اوہو تحریر ہاں قسطاس تے کر دا صائم
 شعریں جو مدینے چوں عطا ہن دے

صَلِّ عَلَىٰ عَلِيٍّ وَآلِهِ

سارے جہانناں نالوں سوہنے دی بستی چنگی
ستاں آسمانناں نالوں سوہنے دی بستی چنگی

سوہنے دے روضے وَلے جہڑی گلی اے جاندی
اپنی اوہ جان توں وی سانوں اے لگدی چنگی

جہڑی تمھاں بنیا ہو یا روضہ حضور دا اے
کعبے توں اعلیٰ ہو گئی جنت توں بن گئی چنگی

سب تے مدینے والا رحمت برسانی جاندا
بارش دے وانگوں ویہندا تمھاں نہیں اوہ مندی چنگی

منڈے سب کٹھے کر کے سوہنے نے تھولی پالے
رَب نے جد چن لئی خلقت اپنے لئی چنگی چنگی

کر یا تنقید ناں کر سوہنے دے عاشقاں تے

سوہنے دے عاشقاں نوں دینی نہیں تنگی چنگی

جان اے نشارِ جہڑی آقا توں ہوئی صائم

روزِ حساب سب توں جان اوہ رہی چنگی

صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

مدنی دلاں دے جانی، مدنی دلاں دے جانی
 دونوں جہان اندر کوئی ناں تیرا ثانی
 پائے نے تہنشاہا مینوں غماں نے گھیرے
 کر کے کرم خدارا دکھ دور کر دے میرے
 تیرے بناں سناواں غم دی کہنوں کہمائی
 مدنی دلاں دے جانی، مدنی دلاں دے جانی
 دو جگ داتوں نبی ایں دو جگ تے راج تیرا
 شالہ رہوے چمکدا لولاک تاج تیرا
 درتے بلاؤ مینوں ہو دے گی مہربانی
 مدنی دلاں دے جانی، مدنی دلاں دے جانی

ہر سونے غم دے پہرے ہر سمت نے بلاواں
 در چھڈ کے آپ دائیں کس درتے ہو جاواں
 جد کہ ہے فیض تیرا دو جگ تے جا وڈانی

مدنی دلاں دے جانی، مدنی دلاں دے جانی

دو جگ دے وچ ناں کوئی لچپال تیرے ورگا
 جایا کسے وی ماں نے نال لال تیرے ورگا
 مالک توں ہر مکاں داتوں نور لامسکافی ! !

مدنی دلاں دے جانی، مدنی دلاں دے جانی

دو جگ داناخدا این بٹیرا تھرا دے میرا
 خالق دی توں ضیاء این کر دُور دیہہ ہنسیرا
 منظور آقا کر لے صائم دی نعت خوانی

مدنی دلاں دے جانی، مدنی دلاں دے جانی

صَلَاةٌ عَلَيَّ وَالسَّلَامُ

اکھیاں وِج اتھرو آجانڈے بل پیندا غم تھیں سینہ این
 جہ پاک نبی دے عاشق نوں آجاندا یاد مدینہ این
 اکھیاں داو مہیڑاوس پیندا پُتلی وِج سوہنا آرہندا
 اکھیاں دے تائیں روون دا آجاندا جدوں قرینہ این
 رو روکے مندا حال ہووے دل درداں نال نڈھال ہووے
 جس ویلے چتے آجاندا ذوالحجہ دا پاک مہینہ این
 انج رہ کے دُور مدینے توں سکرار دے شہر نگینے توں
 مَر جانا کاہدا مرنا این ، جی لیناں کاہدا جیناں این
 مٹر پھٹ پُرا نے کھل گئے نے مٹر بھرد جھکھڑ جھل گئے نے
 ہنجواں نے میریاں اکھیاں دا مٹر دتا ڈوب سفینہ این

جد ڈب ڈب تر دیاں اکھیاں دی ہو گئی طہارت منجواں تمہیں
 اکھیاں دے اگے سوہنے وا آگنبد گیا نگینہ این
 کد صائم درداں ماے نے رب جانے شہراوہ تکناں اے
 جس شہر دے اندر اللہ دی رحمت دا گل خنیرینہ این

صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ وَآلِهِ

چھڑ دکھاں دا جہان، چلو چلئے مدینے
 بتھے لبھدی امان چلو چلئے مدینے
 چلو چلئے مدینے پتھے کھنڈ پورے سینے
 پتھے فیض دے خیرینے پتھے نور دے دینے
 پتھے رحمتاں دی کان چلو چلئے مدینے
 چھڑ دکھاں دا جہان، چلو چلئے مدینے
 چلو چلئے مدینے پتھے رون دے قرینے
 پتھے مہک ہے رچائی سوہنے نبی دے پسینے
 پتھے ماڑیاں دا مان چلو چلئے مدینے
 چھڑ دکھاں دا جہان چلو چلئے مدینے
 پتھے لبھدی امان چلو چلئے مدینے

چلو چلئے مدینے بہتھے روضے دی بہار
 بہتھے دلاں واقرار بہتھے نبی تاجدار
 ساڈا پاک مہربان چلو چلئے مدینے
 چھڈ دکھاں دا جہان چلو چلئے مدینے
 چلو چلئے مدینے ایتھے کوئی وی نہیں یار
 ایتھے دکھ دین ماراوتھے سکھ بے شمار
 صائم اوتھے دلدار چلو چلئے مدینے
 چھڈ دکھاں دا جہان چلو چلئے مدینے
 چلو چلئے مدینے بہتھے دکھاں دا نہیں ناں
 بہتھے ٹھنڈ تھماں تھماں بہتھے جنتاں دی چھماں
 بہتھے عالماں دی حبان چلو چلئے مدینے
 چھڈ دکھاں دا جہان چلو چلئے مدینے
 صائم اتھرو بہاندے نالے پڑھدے درود، چلو چلئے مدینے چھڈناک تے نمود
 کاہدی جھوٹھی آن بان چلو چلئے مدینے

صَلِّ عَلَى عَلِيِّهِمَا

نبی نال لاؤنیاں بے سچیاں توں یاریاں
 بند کر لوں چناں اکھتاں دیاں باریاں
 نبی دا اے عشق اوند ا جہناں دوی سینے وچ
 بھاویں رہن اتھے دل اوہناں دے مدینے وچ
 رکھ دے مدینے دیاں سدا اوہ تیا ریاں
 نبی نال لاؤنیاں بے سچیاں توں یاریاں
 طیبہ وچ ہر پاسے مُصطفیٰ دا نور اے
 کاہدا اوہدا چینا جہڑا طیبہ کولوں دُور اے
 طیبہ وچ اللہ دیاں نعمتاں نے سایاں
 نبی نال لاؤنیاں بے سچیاں توں یاریاں

رہندا اے ندینے وریج والی سارے جگ دا
 نام اچھا عاشقاں نوں مٹھا مٹھا لگ دا
 اوہنوں نبی نیاں اے نوریاں تے ناریاں
 نبی نال لاؤ نیاں جے سچیاں توں یاریاں

میرے سوہنے نبی نال جگ سارا وسدا
 نام اوہدا لے کے پھل باغ وریج ہند ا
 اوہنوں نبی نیاں اے نوریاں تے ناریاں
 نبی نال لاؤ نیاں جے سچیاں توں یاریاں

وتنا ہند جہناں تا میں زرا اللہ پاک نے
 لائے ہندے جہناں تا میں پر اللہ پاک نے
 طیبہ وریج بہیچ جانڈے مارے کے اڈاریاں
 نبی نال لاؤ نیاں جے سچیاں توں یاریاں

صائم اتے سوہنیا لگا ہواں پاک پاؤناں
 روضے اتے عا جز و غریب نوں بلاؤناں
 ہجر وریج بھلیاں مصیبتاں نے بھاریاں

صَلِّ عَلَىٰ عَلِيٍّ وَآلِهِ

ہے ڈبئی غم دے ویچ میری کہانی یا رسول اللہ
 کرو میرے تے وی ہن مہربانی یا رسول اللہ
 ایہ سب مخلوق ہے مہمان آقا آپ دے دردی
 تے کیتی رب تساں دی مینزبانی یا رسول اللہ
 تساڈے کول نے سارے خزانے رب اکرم دے
 ہے دو جگ تے تساندی حکمرانی یا رسول اللہ
 تمنا ہے کراں سرکار دے دربار توں صدقے
 میں اپنی ایہہ تمسامی زندگانی یا رسول اللہ
 فرشتے قبر وچ آون تے بن پچھیاں دکھ جاون
 عطا ایسی کرو کوئی نشانی یا رسول اللہ

بڑھا پنے وِچ تے مینوں نفسِ ظالم توں بچالیناں

خُطاواں کردیاں گُذری جوانی یا رسول اللہ

خُطاواں کردیاں رہناں معافی منگدیاں رہناں

ہے عادت تیرے صائم دی پُرانی یا رسول اللہ

صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ وَآلِهِ

مدنی سوہنے دا دربار !
 جتھے نویوں نویں بہار
 پھل رحمت دے کھل دے اوتھے
 سکھ دو جگ دے بل دے اوتھے

نالے بلدا سب نوں اوتھوں دلدا چین قرار
 دلدا چین قرار، مدنی سوہنے دا دربار

در مدنی دا در اللہ دا
 گھر مدنی دا گھر اللہ دا

اللہ اللہ دی ہر ویلے اوتھے پوے پکار
 مدنی سوہنے دا دربار جتھے نویوں نویں بہار

شربک دے فتوے چلھے ڈاہویں

مدنی دے دربار تے آویں !

مدنی دے دربار توں تینوں ماسی رَسِبِ غَضار

جتھے دسا مدنی ماہی !

اوہو ہے دربارِ الہی !

نورنبی دارِ رَسِبِ دے نوروں کندھاں پیاناں مار

مدنی سوہنے دا دربار !

مُرحبا صائم شہر مدینے

سدیا تینوں پاک نبی نے

پاک نبی دے روضے اتوں ہو جاویں بلھار

سوہنے مدنی دا دربار ! !

صَلَوَاتُ عَلَیْهِمُ

دِل وِچ رُکھ کے پیار دینے والے دَا
 بَن جَا تَابَعِدَارِ مَدِیْنَةِ وَا لے دَا
 دُو جِگ اُتے سِک ت ہَر رُوم چَل دَا لے
 رِی ت دے سو ہننے یار دینے والے دَا
 شہرِ مَدِیْنَةِ وَا لَا کی نہی کرسکدا
 نَا ہے جَب مُخْتَارِ مَدِیْنَةِ وَا لے دَا
 تِی رِی مِی رِی اوتھے دس گل کاکھ دَا لے
 مَنگتا گل سَنَارِ مَدِیْنَةِ وَا لے دَا
 وِچ مَدِیْنَةِ گلیاں تے بازاراں وِچ
 نُو رِ ہے حَب لُو ہار دینے والے دَا

بے تُوں حَبان بچا و نی جگدیاں اکھاں توں

ناں جپیا کر یار مدینے والے دا

پھل رحمت دے ورھدے تمام جد آوے

کردی ورد بہکار مدینے والے دا

صَلِّ عَلَىٰ عَلِيٍّ وَآلِهِ

مُوسَىٰ اُتِيَ چَھڑ دے گلاں طُور دیاں
 گلاں کمر یا کمر مدنی دے نُور دیاں
 ملی سماعت ایسی مدنی سوہنے نُوں
 س من لیندا اے گلاں نیڑے دُور دیاں
 بے نُوں پار سلامت کشتی کھڑنی این
 خیراں منگیا کمر مدنی دے پُور دیاں
 کی تعریف کسے نے اوہدی کمر لینی !
 شانناں آپ ودھایاں رُب حضور دیاں
 آپے پیندیاں چل مدینے جانڈیاں اکی
 اکھیاں وچوں نہراں کیف سرور دیاں

عَاجِز ہونا پیندا وِج مدینے
 دھوناں اوتھے جانڈیاں ٹٹ غرور وِیاں
 صائم جوسی آندا مدنی سوہنے نے
 جگ سائے نوں سلوڑاں اس دِستور وِیاں

صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ وَآلِهِ

خوشی اے کہ سوہنے دا گھر مل گیا
 رسولان دے آقا دا درہ مل گیا
 اہدے نالوں خوش بخت کوئی وی نہیں
 مدینے دا جس نوں سفر مل گیا
 اوہ سمجھے کہ جنت دے درج آگیا
 چہنوں مصطفیٰ دا نگر مل گیا
 کراں کیوں ناں خوشیاں مری اکھنوں
 سدا رہنا طیبہ چ ترہ مل گیا

سرے دل دے دیج ہسی یاد نبی
 مری چشم تر نوں شمر مل گیا
 مدینہ رہوے اکھاں اگے سدا
 دعاواں نوں صائم اثر مل گیا

صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ

مَدینہ یاد آیا کیوں ناں روواں
 نماں نے دل روایا کیوں ناں روواں
 مدینے پاک دی ٹھنڈی ہووانے
 خوشی دایینہ ورھایا کیوں ناں روواں
 مدینے دے سفینے چھڑکے مینوں
 ہے لنگراج اٹھایا کیوں ناں روواں
 میری اکھاں دی جھولی وچ سخمی نے
 ہے خیر اشکاں دا پایا کیوں ناں روواں
 بحمد اللہ خیالاں وچہ مَدینہ
 مہک بن کے سما یا کیوں ناں روواں

خوشی دے نے کدی اتھرو نے غم دے
ہئے میل اللہ کرایا کیوں ناں روواں
ایہہ رونا رات دن صائم جے میرا
یرے اتانوں بھایا کیوں ناں روواں

صَلُّوا عَلَيَّ بِرَأْسِي

خُدا دی خُدائی مُحَمَّدِے دَرْتِے
 مِلے پارسائی مُحَمَّدِے دَرْتِے
 فرشتہ تے بھاویں پئی مبر کسے وی
 نَظَر نہیں اٹھائی مُحَمَّدِے دَرْتِے
 گیا رازِ مَعراجِ مومن دا کھلدا
 جَببیں جَبد جھکائی مُحَمَّدِے دَرْتِے
 اوہ بن گئے ولی تے زمانے دے مُرشد
 جِنہاں کَلّی پائی مُحَمَّدِے دَرْتِے
 ہے او سے دی اللہ دے دَرْتِے سائے
 جہدی اے رسائی مُحَمَّدِے دَرْتِے

ہے اوسے دا چانن زمانے تے ریتا نے

شمع جو جلائی محسوسے درتے

بھلائی چ تبدیل ہوئی اوہ صائم

گئی جو بُرائی محسوسے درتے

صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ وَآلِهِ

گئے ٹر چھڑ کے عینوں سب سفینے یا رسول اللہ

بلا خود اپنی رحمت تھیں مدینے یا رسول اللہ

جدائی تیری وچ گن گن کے دن! لنگھ امہینے

تے لنگھ اسالے گن گن مہینے یا رسول اللہ

میری تے آرزو چھوٹی جہتی اے پوری کر چھڑناں

بھرے رکھے خدا تیرے خزینے یا رسول اللہ

کرم چاہندا ہاں اُنج تے جانناں، لائق تیرے درے

نہیں ہندے مرے ورگے کمینے یا رسول اللہ

مدینے دا وچھوڑا پیر دار ہندا اے دل میرا

تے غم میرے نے ہوئے دُونے تینے یا رسول اللہ

تہاڑے زخم تے رحمت دے چرچے ہین دنیا تے
 گنہگاراں نوں لالیندے او سینے یا رسول اللہ
 بحمد اللہ ایہہ سارے شعر نے صائم دے مہکے
 تصور وچ ترے آکے پسینے یا رسول اللہ

صَلِّ عَلَىٰ عَلِيٍّ وَآلِهِ

مدینے وِیچ نبی سوہنے وا گھراے
 مدینہ سب جہاں توں مُقتدرے
 کی پُچھیں گل مدینے دے سخی دی
 مدینے دا گدا دی مُعتبرے
 مدینے وِیچ پہننے جا کے وِچھائی
 اہدی جھولی گئی رحمت تھیں بھراے
 جلال وُرعب کی اوتھوں دا پُچھیں !
 مدینے وِیچ ناں اُمّہ سکدی نظرے
 مدینے وِیچ ہے دَر سوہنے نبیؐ دا
 تے ایہو دَر مرے اللہ دا دَرے

میرے لیکھاں بیچ ہونا کہ خدایا
 مدینے پاک دانوری سفرے
 مدین نور و مرکز ہے صائم
 مدینے بیچ بنی خود جلوہ گرے

صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ

نبیؐ سوہنا!

سخی سوہنا

خفی سوہنا

جلی سوہنا

بے امتؐ وا

ولی سوہنا

کرے مجرم

بری سوہنا

علیؑ اوہدا

وصی سوہنا

سدا کردا

بجلی سوہنا

یلے صام

کدی سوہنا

صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ

او ہو خوشبخت شہیدانِ وفا کہندے نے
 جیہڑے محبوب دے قداں توں فدا ہندے نے
 اُمتی ہو کے بھرا آکھیں بنی نوں ظالم !
 رب دے محبوب کدوں دڈے بھڑ ہندے نے
 رہندی او ہناں دی توجہ اے سخی ول ہر دم
 کتے خوش بخت مدینے دے گدا ہندے نے
 اہل دنیا توں چھپے رہندے ہمیشہ جیہڑے
 بزمِ محبوب چ حاضر اوہ سدا ہندے نے
 ہے گل و کھری کے زردار مدینے جانے
 جائیئے طیبہ چ غریباں نوں وی چاہندے نے

ہونٹ بسل جان تے گنگ ہون زباناں او تھے
درد سرکار نوں کد جا کے سنا ہندے نے

صَلِّ عَلَىٰ عَلِيٍّ وَآلِهِ

مدینے والیا کر دے عطاواں
 تے کر دے دور نالے سب بلاواں
 مدینے والیا سینوں دکھا دے
 توں شہر اپنے دیاں ہن تے فضاواں
 کرم کر کالیاں زلفاں دا صدقہ
 غماں دیاں آگٹیاں چڑھ کے گھٹاواں
 میں جو وی ہاں شہنشاہا ہاں تیرا
 ایہہ منیاں ساری دنیا توں بُرا واں
 جو تیری یاد نے میرے تے کیتے
 ترے احسان اوہ کیوں مہلاواں

توں اپنے پاک بوسے دے سگاں وچ
 حبیباً لکھ لویں میرا وی ناواں !

کرمِ صالحہ تے ہئے محبوب تیرا
 تیرا کھاواں تے تیرے گیت گواں

صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ

رُكَّه لِي سَبِّ دَا بَهْرَمِ كَمَلِي وَالِي
 كَرِي كَرِي كَرِي كَرِي كَمَلِي وَالِي
 مِيرِي دِل تِي بِنَا دِي كَرِي تَحِي
 اِي نَاقِشِ قَدَمِ كَمَلِي وَالِي
 هُونَا تِيرِي نَظَرِ دَا اِشَارِه
 مِيرَا بِنِ جَا بِنَا نَا كَمَلِي وَالِي
 تِيرِي رَحْمَتِ تِيرِي دَمِ قَدَمِ تَحِي
 دَمِ چِ اُونْدَا اِي دَمِ كَمَلِي وَالِي
 تِيرَا سُو بِنَا تِي مِطْطَرَا ! نَدِينِ
 مِيرِي دِل دَا حَرَمِ كَمَلِي وَالِي

ہیں ہاں منگتا ترے منگتیاں دا
 توں ہیں شاہِ امم کسلی والے
 کوئی تیتھوں نہیں ودھ کے پیارا
 مینوں تیری قسم کسلی والے

صَلَاةٌ عَلَيَّ وَآلِيٍّ

سوہنیاں دا سردار مدینے والائے
 نبیاں دا سالار مدینے والائے
 غم دنیا دا ساڈے کول کی رہنا ایں
 جد ساڈا غمخوار مدینے والائے
 نوریاں دا سردار سہی رہ گیا سدرہ تے
 جاندا عرشوں پار مدینے والائے
 ڈگیاں ڈھٹھیاں تے ٹھکریاں ہویاں دا
 یار تے حامی کار مدینے والائے
 سب دا ظاہر حال مدینے والے تے
 سب دی لیند اسار مدینے والائے

کنڈیاں اتے نظر کرم دی جے پاوے
 کردیندا گلزار مدینے والے
 صائم جدوی کشتی ڈولن لگدی اے
 ٹوندا یینوں پار مدینے والے

صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ وَآلِهِ

دو جگہ واسلطان مدینے والے

دو عالم دی جان مدینے والے

بھل جائیے تے آپے رہے پادیندا

امت دا نگران مدینے والے

طوری آخری منزل حضرت موسیٰ دی

عرشاں دامہسان مدینے والے

جو کرتوت نے ساڈے پیچ ناں سکدے ساں

ٹک لیندا طوفان مدینے والے

گل اوہدی کیوں وحی خدادی ہندی ناں

خود ناطق قرآن مدینے والے

ہر ایک بوڑھے ویلے اپنی رحمت تھیں
 رکھتا ساڈا مان مدینے والے
 صائم دے سب دکھاں داتے ورواں دا
 داروتے درمان مدینے والے

صَلَاةٌ عَلَيَّ وَالسَّلَامُ

خدا دیاں رحمتاں دا ہے خزانہ
میرے سوہنے نبی دا آستانہ

مِنَ اللّٰهِ نُورٌ دے دَرَبِ اَتْوَلِّ
کویں ناں روشنی لیندا زمانہ

مدینے پاک نوں سوہنے نبی نے
بنایا ساڈی بخشش دا بہانہ

خدا جانے کی ساڈا حال ہندا
بے ناں ہندا محمد دا گھرانہ

خدا راضی نہ ہندا اوس کھتے
نبی دی جہڑے کم اندر رضاناہ

نہیں تعزیف بے کرن جو گا
 نبی دی شان تے ظالم گھٹا نہ

اُہدا دل عرش اللہ والے صائم
 جہدے دل وچ محمدؐ دا ٹھکان

صَلِّ عَلَى عَلِيِّهِمَا

خدا دا نظارا نظارا نبیؐ دا
 دوارا اے رب دا دوارا نبیؐ دا
 خدا جانے کی حال ہو جاندا ساڈا
 بے ریل جاندا سانوں سہارا نبیؐ دا
 خدا نوں کدی اوہ پیارا نہیں لگدا
 جو ہندا نہیں سچن تے پیارا نبیؐ دا
 خدا دی اے ہو جاندی تقدیر اودھر
 ہے جس پاسے ہندا اشارا نبیؐ دا
 رہڑے جاندے اسلام تائیں بچاؤن
 گیا کھد بلا وچ دلارا نبیؐ دا

سی اچھا تمہاری رسولوں کے نالوں

مقدر تے روشن ستارا بنی وا

میرا سوہنار ہندا مدینے وی صائم

دلاں وچ ہندا اتارا بنی وا

صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ

یا محمد یا رسول یا محمد یا رسول
 یا محمد یا رسول یا محمد یا رسول
 اپنی رحمت نال کر اپنی رحمت دانزول
 یا محمد یا رسول

تیرے درتوں ہووندا اللہ دے دروا حضور
 یا محمد یا رسول

عشق تیری ذات تھیں دین دی اصل اصول
 یا محمد یا رسول

دور تیرے شہرتوں زندگانی ہے فضول
 یا محمد یا رسول

صائم لاچار توں

خادماں وچ کمر قبول

یا محمد یا رسول !

یا محمد یا رسول !

صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ وَآلِهِ

کملی والا نور اُجالا لے کے رحمت دا دو شالہ
آیا وِیج سنار بہاراں آگٹیاں !

پاکے تاج شفاعت والا آگیا اُمت دا رکھوالا
مہکے سب گلزار بہاراں آگٹیاں

ربیع الاول پاک مہینے آگیا لے کے گل خزینے
آہٹ وادار ، بہاراں آگٹیاں

آسماناں توں اترے تارے اوگنہاراں وِیج سارے
ہو گئے بیڑے پار بہاراں آگٹیاں

بت سوہنے دا کلمہ پڑھدے ہندے من جو سینے نڈرے
ہو گئے ٹھنڈے مٹھار بہاراں آگٹیاں

رَونقِ سَبِّ اشجارِ تے آئی، نوں بہار بہار تے آئی

زَب دا آیا یار، بہاراں آگٹیاں

زَب رکھے ایہہ محفلِ قائم، پڑھو درودِ نبی تے صائم

دامن لئو کھلا بہاراں آگٹیاں ا

صَلَاةٌ عَلَيَّ وَالسَّلَامُ

آج آگیا میرا پاک نبی

آج آگیا میرا پاک نبی

پھل کھڑے سارے گلشنِ وحی آج مہک پئی اے کلی کلی

آج آگیا میرا پاک نبی

آمینے دے گھر پہنہ درہدا اے خوشیاں دا

گود جہدی وحی لٹا آیا نبیاں دا

انج نورسی درہدا التدرہ، روشن سی ہو گئی کلی کلی

آج آگیا میرا پاک نبی

بھاویں پچھوں گئی حلیمہ رضی اللہ عنہا

رب دی رحمت پا جھولی لے آئی سی

چٹن آرمندہ دا جد گود لیا اوہدی گودسی ہو گئی ہری بھری
 آج آگیا میرا پاک نبی

جس دی خاطر رب نے جگ بنایا اے
 اوہ دو جگ دا مالک سوہنا آیا اے
 پئے لعتاں اوہدیاں پڑھکے نے دنیا دے سارے نبی ولی
 آج آگیا میرا پاک نبی

کملی والا آیا دو جگ تر گئے نے
 پوریاں ہو ریاں آساں بھانڈے بھر گئے نے
 سرکار دے صدقے آج سب دی ہو گئی اے قسمت کھری کھری
 آج آگیا سوہنا پاک نبی

صائم چہڑے لت گرا نڈے سوہنے وا
 خوشیاں نال میلاد کرا نڈے سوہنے وا
 اوہناں دیاں آساں دی کھیتی کر دتی ریت ہری بھری

صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ

محفل سچ آؤناں لے پیارے نبی اُج محفل سجاؤ
 محفل سجاؤ نعتاں پڑھو نالے خوشیاں مناؤ
 دو جگ و س پیئے ، تارے ہس پیئے
 نعرہ رسالت دالاکے ایہنوں ہور نساؤ
 محفل سجاؤ نعتاں پڑھو نالے خوشیاں مناؤ

مسّت ہواواں ، مسّت فضاواں
 کسلی والے کیتیاں چھاواں !
 ربّ دی رحمت جھولی پاؤ صدقے جاؤ
 محفل سجاؤ نعتاں پڑھو نالے خوشیاں مناؤ
 محفل سچ آؤنا این میرے نبی اُج خوشیاں مناؤ

مک گیا رونا آگیا ، سوہنا
 سب توں سوہناتے من موہنا
 اوہدیاں راہواں وِچ خوشیاں دے بھپل برسائو
 محفل سجاؤ نعتاں پڑھو نالے خوشیاں مناؤ

نور تھبے ، بھگر گیا پلا !!

اللہ اللہ اللہ اللہ اللہ

اللہ دے یار دی اللہ نوں اُج نعت سناؤ

محفل سجاؤ نعتاں پڑھو نالے خوشیاں مناؤ

مہکیاں کلہیاں ، روشن کلہیاں

بُریاں صائم ہو گئیاں بھلیاں

نبی دے نام دے دیوے بالو جھنڈیاں لاؤ

محفل سجاؤ نعتاں پڑھو نالے خوشیاں مناؤ

پہلے اردو زبان کی تعلیم کے لیے لکھی گئی تھی

حقیقی سوال میں کوئی کوئی
کوئی اور کوئی کوئی کوئی

پہلے اردو زبان کی تعلیم کے لیے لکھی گئی تھی

پہلے اردو زبان کی تعلیم کے لیے لکھی گئی تھی

پہلے اردو زبان کی تعلیم کے لیے لکھی گئی تھی

پہلے اردو زبان کی تعلیم کے لیے لکھی گئی تھی

پہلے اردو زبان کی تعلیم کے لیے لکھی گئی تھی

پہلے اردو زبان کی تعلیم کے لیے لکھی گئی تھی

پہلے اردو زبان کی تعلیم کے لیے لکھی گئی تھی

پہلے اردو زبان کی تعلیم کے لیے لکھی گئی تھی

پہلے اردو زبان کی تعلیم کے لیے لکھی گئی تھی

پہلے اردو زبان کی تعلیم کے لیے لکھی گئی تھی

پہلے اردو زبان کی تعلیم کے لیے لکھی گئی تھی

پہلے اردو زبان کی تعلیم کے لیے لکھی گئی تھی

پہلے اردو زبان کی تعلیم کے لیے لکھی گئی تھی

© 042-7813885